

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216205557
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8216205557.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobkyne: R. X., O.. XX.X.XXXX, V. I.Č. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa XX. X. XXXX, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 12., v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľná.

II. Žalobkyňa m á nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa XX.XX.XXXX domáhala určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa XX. X. XXXX, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v bode 12., v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľná a žiadala nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa XX.X.XXXX so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, vo výške 1.000 eur, za poplatok vo výške 520 eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 1.520 eur zaplatí žalovanému v 4 splátkach po 380 eur. Žalovanému zaplatila celú sumu 1.520 eur. Predmetný úver vzala pre osobnú potrebu. Išlo o spotrebiteľskú vopred pripravenú formulárovú zmluvu, ktorú žalovaný opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov a ktorej obsah nemá spotrebiteľ možnosť ovplyvniť. Vyznačenie účelu poskytnutia úveru veriteľom v zmluvách na výkon podnikania v rozpore so skutočným účelom poskytnutia úveru (účel súkromný) možno považovať za nekalú obchodnú prax (§ 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), ktorej cieľom je vylúčenie zmluvy spod režimu spotrebiteľských úverov. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie zhody medzi zmluvou proklamovanou okolnosťou poskytnutia úveru na výkon podnikania so skutočnosťou, má veriteľ. Poukázal pritom na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I ÚS 1930/2011 zo dňa 10.1.2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/84/2011 zo dňa 26.5.2011. Poplatok vo výške 520 eura, je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so

všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré spotrebiteľom nie sú vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu, ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/321/2012 zo dňa 10.9.2013. Administratívny poplatok je uvedený v bode 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Prvá veta tohto bodu sa navyše týka uznania dlžnej sumy dlžníkom. Žalobkyňa je toho názoru, že uznávací prejav môže byť urobený platne, iba ak by išlo o slobodné, vážne a určité a najmä jednostranné konanie zo strany dlžníka. v tomto prípade sa jedná o formulárové vtesnanie textu do obchodných podmienok pod zámkou, aby táto skutočnosť unikla pozornosti dlžníka. V spojení s evidentným zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa, je aj táto podmienka neprijateľná. Predmetná zmluvná podmienka bola ako neprijateľná vyslovená aj v ďalších konaniach vedených na Krajskom súde v Prešove (rozsudok sp. zn. 1Co/2/2012 z 11.3.2015, rozsudok sp. zn. 4Co/52/2015 zo dňa 21.10.2015, rozsudok sp. zn. 17Co/50/2015 zo dňa 6.8.2015).

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.10.2016 k podanej žalobe uviedol, že podanou žalobou dochádza k zneužitiu práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Mal za to, že právo domáhať sa neprijateľnosti zmluvných podmienok bolo premlčané. Zmluvný vzťah s klientom bol ukončený 30.8.2010, uhradením zmluvy o úvere. Zmluva o úvere bola uzatvorená s dlžníkom ako podnikateľom podľa Obchodného zákonníka, preto tento vzťah je nutné považovať za obchodnoprávny. Dlžník nemienil úver použiť pre súkromnú potrebu, preto nie je spotrebiteľom. Úver si dlžník vzal za účelom podnikania, čím bol vyňatý spod osobitného predpisu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/22/2011, Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 4C/26/2011. Žalobkyňa napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov výlučne v časti náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Ďalšia argumentácia žalovaného smerovala k výške odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, že nemecké rozhodnutie je rozporné so slovenským právom, pretože slovenská právna úprava v oblasti spotrebiteľských úverov účtovaniu poplatku výslovne bráni (tento záver sa aplikuje iba v prípade, ak žalobca je spotrebiteľom a ním predložená zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, čo žalovaný kategoricky odmieta). Poukázal na ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka s tým, že v prípade zmluvy o úvere okrem platenia úrokov je možné dojednanie aj tzv. poplatku za rezervovanie peňažných prostriedkov. Pokiaľ sa jedná o prípustnosť poplatku odkázal na zákon č. 132/2013 účinný od 10.6.2013. Žalovaný zotrval na tvrdení, že v danom prípade nejde zmluvu o spotrebiteľskom úvere a aj keby o takúto zmluvu hypoteticky išlo, žalobcom tvrdenú neprijateľnosť poplatku by nebolo možné vyvodit' ani zo samotného zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonodarca podľa žalovaného v ustanovení § 9 ods. 10 novelizovaného zákona vymenúva poplatok alebo náhradu nákladov len za vedenie, evidenciu, správu úveru, resp. účtu alebo jeho zrušenie, nie však poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, z čoho a contrario plynie, že uvedený poplatok je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch prípustný.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 13.7.2017. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 6.7.2017 z dôvodov vysokej pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Súd pojednával podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného.

5. Na nariadenom pojednávaní sa postupom podľa ustanovenia § 204 CSP oboznámil so žalobou, vyjadrením žalovaného zo dňa 17.10.2016, e-mailom č.l. 6-7, zmluvou o úvere na č.l. 5, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou došlo dňa XX.X.XXXX k uzavretiu zmluvy o úvere. Žalobkyňa ako dlžník je označená identifikačným číslom (IČO), pričom dlžník mal prehlásiť, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Je to opatrené osobitným podpisom žalobkyne. Žalobkyňa uviedla, že predmetný úver použila pre osobnú potrebu, nie na podnikanie. V zmluve je žalobkyňa identifikovaná rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a IČO-m.

7. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Gro argumentácie žalovaného, ale aj celé právne posúdenie veci spočívalo na tom, či v danom prípade ide alebo nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Súd sa v tejto súvislosti zamerlal na otázku právneho posúdenia zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka a pri posudzovaní uvedenej úverovej zmluvy zistil, že táto je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom k 22.4.2010. K uvedenému došiel súd nasledovne. Rodné číslo a adresa trvalého pobytu je typickým identifikačným znakom fyzickej osoby. Pokiaľ zmluvu o úvere podpísala žalobkyňa menom, priezviskom, s uvedením svojho rodného čísla a adresou bydliska, podpísala zmluvu ako fyzická osoba, nie ako fyzická osoba podnikateľ. Bez pochyb osobné údaje, a to rodné číslo, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu značia, že sa jedná o fyzickú osobu, pričom pre identifikáciu fyzickej osoby podnikateľa sa nevyžaduje údaj o trvalom pobyte, rodné číslo (vyžadujú sa údaje o obchodnom mene, mieste podnikania, IČO, atď.). Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, je podľa názoru súdu zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Zo skutkového tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté za účelom osobnej spotreby, a taktiež aj použité na jej osobné účely. Uvedené podporuje aj spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, keď podpisom úverovej zmluvy sa spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, písmom, (t.j. súhlas s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocnestiev v zmluve uvedených) atď.

16. Súd na tomto mieste zvyrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na podnikanie dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí, v tomto prípade žalovaného. Spolahlivým preukázaním nemôže byť koniec koncov ani všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, v akom predmete činnosti podniká prijímateľ úveru a v akej korelácii s touto podnikateľskou činnosťou je uzavretie predmetnej zmluvy. Vymedzenie účelu poskytnutia úveru bez akejkoľvek aktivity žalovaného aj v spojitosti s nekalými praktikami (viď

ustanovenia zmluvy uvádzanými drobným písmom pod identifikačnými údajmi účastníkov zmluvy) možno vyložiť tak, ako by v zmluve nebol účel vymedzený vôbec.

17. Uvedená prax je súdu známa z jeho úradnej činnosti, teda v prípade formulárových zmlúv vyhybať sa ochrane spotrebiteľov a vytvárať zdanie, že úver je poskytnutý dlžníkovi na účely podnikania.

18. Podľa § 298 ods. 1, 2 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

19. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, *Océano Grupo Editorial a Salvat Editores*, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 *Mostaza Claro*, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 *POHOTOVOST/Korčovská*).

20. So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika záväzky náležite transponovať do smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj naplňovať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa Európska únia prijala viaceré smernice (napr. viď príloha smernice EP a Rady z 23. 4. 2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch).

21. Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku *Océano Grupo Editorial SA C-240/98 až C-244/98* konštatuje, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

22. Smernica Rady 93/13 ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstoja ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok *Mostaza Claro*, bod 37, *Asturcom* bod 51).

23. Podľa bodu 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa X. XX. XXXX dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

24. Podľa názoru súdu požadovanie úhrady administratívneho poplatku je bez pochyb neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Na podporu dôvodov a argumentácie možno poukázať aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich

neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchní krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. (viď rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 11.9.2013, potvrdený rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014)

25. Obdobne ako Okresný súd Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 1C/42/2012 si súd osvojil závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011. Rovnako tak vychádzajúc z článku 2 Civilného sporového poriadku súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/2/2015 zo dňa 11.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/52/2015 zo dňa 21.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/50/2015 zo dňa 6.8.2015, na ktoré poukazuje v odôvodnení aj samotná žalobkyňa.

26. Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

27. Z uvedeného plynie, že povinnosťou žalobcu bolo a je vyhnúť sa používaniu uvedenej neprijateľnej podmienky.

28. S poukazom na ustanovenie § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zásadne premlčujú všetky majetkové práva vrátane ich príslušenstva, najmä úrokov (§ 121 ods. 3), pričom z toho a contrario plynie, že v oblasti občianskeho práva premlčaniu nepodliehajú iné než majetkové práva, na vznesenú námietku premlčania žalovaným súd neprihliadol.

29. Podľa názoru súdu žalobkyňou označená podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou, preto dôvodná bola žaloba o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a opodstatnená s poukazom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 137 písm. d) CSP.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže úspešnou v danom prípade bola žalobkyňa v celom rozsahu, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).